

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-165-17

Druk nr 2546
Warszawa, 11 maja 2018 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o ratyfikacji Trzeciego Protokołu do
Porozumienia ogólnego w sprawie
przywilejów i immunitetów Rady
Europy, sporządzonego w Strasburgu
dnia 6 marca 1959 r.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni Minister Finansów, Minister Spraw Zagranicznych oraz Minister Sprawiedliwości.

Z poważaniem

(-) Mateusz Morawiecki

U S T A W A

z dnia

**o ratyfikacji Trzeciego Protokołu do Porozumienia ogólnego w sprawie przywilejów
i immunitetów Rady Europy, sporządzonego w Strasburgu dnia 6 marca 1959 r.**

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Trzeciego Protokołu do Porozumienia ogólnego w sprawie przywilejów i immunitetów Rady Europy, sporządzonego w Strasburgu dnia 6 marca 1959 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 6 marca 1959 r. został sporządzony w Strasburgu Trzeci Protokół do Porozumienia ogólnego w sprawie przywilejów i immunitetów Rady Europy.

Po zaznajomieniu się z powyższym Protokołem, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- został on uznany za słuszny zarówno w całości, jak i każde z postanowień w nim zawartych,
- Rzeczpospolita Polska postanawia przystąpić do tego Protokołu, z zastrzeżeniem składanym na podstawie artykułu 3 akapit 2 oraz artykułu 7 akapit 4 wraz z oświadczeniem składanym na podstawie artykułu 3 akapit 2,
- postanowienia Protokołu są ratyfikowane, przyjęte, potwierdzone i będą niezmiennie zachowywane.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie, dnia

PREZYDENT

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Andrzej Duda

PREZES RADY MINISTRÓW

Mateusz Morawiecki

UZASADNIENIE

I. Potrzeba i cel zawarcia Protokołu

Trzeci Protokół do Porozumienia ogólnego w sprawie przywilejów i immunitetów Rady Europy¹⁾ został sporządzony w Strasburgu dnia 6 marca 1959 r. i wszedł w życie dnia 15 marca 1963 r. Protokół ten miał na celu ustanowienie statusu prawnego Funduszu Przesiedleńczego Rady Europy działającego pod auspicjami Rady Europy. Dnia 8 czerwca 1993 r., na mocy uchwały Komitetu Rady Ministrów Rady Europy Nr 247, Fundusz Przesiedleńczy Rady Europy został przekształcony w Fundusz Rozwoju Społecznego Rady Europy, a następnie dnia 28 czerwca 1999 r. zmieniono jego nazwę na Bank Rozwoju Rady Europy (BRRE)²⁾, która funkcjonuje do dziś.

Celem Trzeciego Protokołu do Porozumienia ogólnego w sprawie przywilejów i immunitetów Rady Europy jest określenie sytuacji prawnej majątku, aktywów i działalności Banku Rozwoju Rady Europy oraz statusu prawnego organów Banku i jego funkcjonariuszy. Działalność Banku związana jest z szeregiem immunitetów i przywilejów o zakresie podobnym jak w przypadku korpusu dyplomatycznego.

Na podstawie art. III d) Statutu Funduszu Rozwoju Społecznego Rady Europy, będącego załącznikiem do oświadczenia rządowego z dnia 21 lipca 1999 r. w *sprawie przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Funduszu Rozwoju Społecznego Rady Europy*³⁾ Rzeczpospolita Polska potwierdziła zamiar możliwie najszybszego przystąpienia do Trzeciego Protokołu do Porozumienia ogólnego w sprawie przywilejów i immunitetów Rady Europy, a do tego czasu Rzeczpospolita Polska wyraziła zamiar stosowania wszelkich rozwiązań prawnych wynikających z treści tego Protokołu w odniesieniu do mienia, majątku i działalności Banku Rozwoju Rady Europy, a także zamiar przyznania jego organom i personelowi statusu prawnego wynikającego z treści przedmiotowego Protokołu.

¹⁾ Porozumienie ogólne w sprawie przywilejów i immunitetów Rady Europy, sporządzone w Paryżu dnia 2 września 1949 r., zostało ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. poz. 270.

²⁾ Oświadczenie rządowe z dnia 8 grudnia 2003 r. w sprawie zmiany nazwy Funduszu Rozwoju Społecznego Rady Europy na Bank Rozwoju Rady Europy, zostało ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. poz. 253.

³⁾ Oświadczenie Rządowe z dnia 21 lipca 1999 r. w sprawie przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Funduszu Rozwoju Społecznego Rady Europy, zostało ogłoszone w Dz.U. poz. 1003.

Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, że związanie się przez Rzeczpospolitą Polską Trzecim Protokołem do Porozumienia ogólnego w sprawie przywilejów i immunitetów Rady Europy jest koniecznym i niezbędnym zabiegiem legislacyjnym, a ponadto będzie urzeczywistnieniem deklaracji zawartej w art. III d) Statutu Funduszu Rozwoju Społecznego Rady Europy. Ponadto należy mieć na uwadze, że do Porozumienia ogólnego w sprawie przywilejów i immunitetów Rady Europy zostało sporządzonych sześć Protokołów, a Rzeczpospolita Polska stała się stroną pięciu z nich. Tym samym przystąpienie Rzeczypospolitej Polskiej do Trzeciego Protokołu zakończy wieloletni proces wiązania się przez Polskę dotychczas sporządzonymi Protokołami do przedmiotowego Porozumienia ogólnego⁴⁾.

II. Treść Protokołu

Treść Protokołu stanowią:

Część I: Statut, osobowość, zdolność do czynności prawnych (art. 1);

Część II: Sądy, majątek, aktywa, działalność (art. 2–8);

Część III: Organy (art. 9–12);

Część IV: Funkcjonariusze (art. 13);

Część V: Stosowanie Statutu (art. 14 i 15);

Część VI: Postanowienia końcowe (art. 16 i 17).

Krótką charakterystyka poszczególnych Części:

Część I pt. „Statut, osobowość, zdolność do czynności prawnych” określa charakter prawny oraz zasady funkcjonowania Banku Rozwoju Rady Europy. Bank ten posiada osobowość prawną. Tym samym posiada zdolność m.in. do zawierania umów, nabywania i zbywania majątku nieruchomego i ruchomego, występowania przed sądami etc.

⁴⁾ Protokół dodatkowy do Porozumienia ogólnego w sprawie przywilejów i immunitetów Rady Europy, sporządzony w Strasburgu dnia 6 listopada 1952 r., został ogłoszony w Dz. U. z 2001 r. poz. 270.
Drugi Protokół do Porozumienia ogólnego w sprawie przywilejów i immunitetów Rady Europy, sporządzony w Paryżu dnia 15 grudnia 1956 r., został ogłoszony w Dz. U. z 2001 r. poz. 575.
Czwarty Protokół do Porozumienia ogólnego w sprawie przywilejów i immunitetów Rady Europy, sporządzony w Paryżu dnia 16 grudnia 1961 r., został ogłoszony w Dz. U. z 2001 r. poz. 575.
Piąty Protokół do Porozumienia ogólnego w sprawie przywilejów i immunitetów Rady Europy, sporządzony w Strasburgu dnia 18 czerwca 1990 r., został ogłoszony w Dz. U. z 2001 r. poz. 575.
Szósty Protokół do Porozumienia ogólnego w sprawie przywilejów i immunitetów Rady Europy, sporządzony w Strasburgu dnia 5 marca 1996 r., został ogłoszony w Dz. U. z 2003 r. poz. 1444.

Działalność, czynności oraz umowy Banku Rozwoju Rady Europy reguluje Protokół, Statut Banku oraz przepisy wydane na podstawie tego Statutu.

Część II pt. „Sądy, majątek, aktywa, działalność” określa ogólne zasady działalności Banku Rozwoju Rady Europy, kwestie dotyczące możliwości i ograniczeń związanych z występowaniem przed sądami, majątku oraz aktywów Banku. Ponadto rozstrzyga kwestie zwolnień od podatków, opłat celnych, zakazów i ograniczeń wwozu i wywozu w odniesieniu do przedmiotów przeznaczonych do użytku służbowego.

Część III pt. „Organy” stanowi o organach Banku, które korzystają z szeregu immunitetów i przywilejów o zakresie zbliżonym do tych, którymi dysponuje korpus dyplomatyczny.

Część IV pt. „Funkcjonariusze” określa zasady przyznania Gubernatorowi oraz innym funkcjonariuszom określonych przywilejów oraz immunitetów, a ponadto przypadki, w których przywileje i immunitety mogą zostać uchylone.

Część V pt. „Stosowanie Statutu” stanowi o obowiązku uzyskania upoważnienia konstytucyjnego przez rządy państw członkowskich Banku do wypełniania statutowych zobowiązań zaciągniętych przez rządy tych państw w stosunku do Banku. Ponadto określa możliwość zawarcia przez Bank porozumienia szczególnego dotyczącego szczegółowego stosowania postanowień przedmiotowego Protokołu z każdym państwem członkowskim. Będzie ono uzupełniać postanowienia zawarte w artykule 13 Protokołu, dotyczącym przywilejów i immunitetów funkcjonariuszy Banku, lub wprowadzać odstępstwa od nich.

Część VI pt. „Postanowienia końcowe” określa zasady związania się Protokołem, wejścia w życie jego postanowień, a także informacje na temat miejsca i daty jego sporządzenia, liczby egzemplarzy oraz języków, w jakich Protokół został sporządzony.

III. Skutki związania się Protokołem

1. Skutki prawne

Podstawą prawną przystąpienia przez Rzeczpospolitą Polską do Trzeciego Protokołu jest art. III d) Statutu Funduszu Rozwoju Społecznego Rady Europy oraz oświadczenie rządowe z dnia 21 lipca 1999 r. w *sprawie przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Funduszu Rozwoju Społecznego Rady Europy* (Dz. U. poz. 1003), zgodnie z którym

Rzeczpospolita Polska złożyła dnia 17 sierpnia 1998 r. Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy deklarację o przystąpieniu do Funduszu Rozwoju Społecznego Rady Europy.

Zgodnie z art. 16 zdanie drugie Protokołu wszedł on w życie w dniu złożenia Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy – depozytariuszowi Porozumienia ogólnego i Protokołów do Porozumienia dokumentów ratyfikacyjnych przez trzech sygnatariuszy reprezentujących co najmniej jedną trzecią aktywów Funduszu, co nastąpiło w dniu 15 marca 1963 r.

Zgodnie z art. 16 zdanie trzecie Protokołu w przypadku innych państw członkowskich Funduszu Protokół wchodzi w życie w stosunku do nich odpowiednio w dniu złożenia przez te państwa dokumentów ratyfikacyjnych. Ratyfikacja przez Rzeczpospolitą Polską obowiązującego już Protokołu oznacza, że Rzeczpospolita Polska stanie się jego stroną w drodze przystąpienia, co nastąpi w dniu złożenia przez Rzeczpospolitą Polską dokumentu ratyfikacyjnego Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy – depozytariuszowi Porozumienia Ogólnego i Protokołów do Porozumienia.

W zakresie zobowiązania wynikającego z art. 7 ust. 4 lit. a Protokołu, w akcie przystąpienia przez Rzeczpospolitą Polską do Protokołu zostanie złożone zastrzeżenie, z którego wynikać będzie prawo do niestosowania tego postanowienia Protokołu przez Rzeczpospolitą Polską.

2. Skutki polityczne

Podpisanie Protokołu, a następnie jego wejście w życie, wpisuje się w założenia i cele polityki Rzeczypospolitej Polskiej wobec Rady Europy.

Bank Rozwoju Rady Europy jest instrumentem finansowym Rady Europy, w którym uczestniczy 41 z 48 państw Rady Europy (m.in. bez Rosji, Ukrainy, Austrii i Wielkiej Brytanii). Instytucja ta, będąca jedną z najstarszych międzynarodowych instytucji finansowych w Europie z wyjątkowo silnym mandatem społecznym, powołana została do finansowania, na preferencyjnych warunkach, realizacji celów społecznych. Rzeczpospolita Polska przystąpiła do Banku Rozwoju Rady Europy dnia 17 sierpnia 1998 r.

Dzięki ratyfikacji przedmiotowego Protokołu nastąpi określenie sytuacji prawnej majątku, aktywów i działalności Banku Rozwoju Rady Europy oraz statusu prawnego organów Banku i jego funkcjonariuszy. Niewątpliwie fakt ten będzie stanowić

o pogłębieniu współpracy Rzeczypospolitej Polskiej z pozostałymi członkami Rady Europy, a także wzmocnieniu wartości i interesów strategicznych, co jest zgodne z interesami Polski w tym względzie.

3. Skutki gospodarcze

Od przystąpienia Polski do Banku Rozwoju Rady Europy w 1998 r. zatwierdził on na rzecz polskich podmiotów pożyczki na łączną kwotę blisko 5 mld euro. Polska jest jednym z głównych pożyczkobiorców Banku – instrumentu finansowego Rady Europy. Polska należy do grupy „państw docelowych”, które są beneficjentami ok. 60–65% całkowitego wolumenu pożyczek. Z pożyczek w kraju korzystają między innymi samorządy oraz banki i instytucje finansowe (głównie leasingowe).

Bank Rozwoju Rady Europy udzielał ponadto Polsce pożyczek budżetowych między innymi na: wspieranie społecznego budownictwa czynszowego, łagodzenie skutków restrukturyzacji zatrudnienia w górnictwie węgla kamiennego w regionie śląskim, ochronę przeciwpowodziową dorzecza rzeki Odry oraz ochronę przeciwpowodziową dorzecza Odry i Wisły.

Ze względu na powyższe należy stwierdzić, że związanie się przez Rzeczpospolitą Polską postanowieniami Trzeciego Protokołu do Porozumienia ogólnego w sprawie przywilejów i immunitetów Rady Europy przyczyni się do dalszego rozwoju gospodarczego zarówno Polski, jak i pozostałych państw członkowskich Rady Europy. Jednocześnie pozwoli na ujednolicenie prawodawstwa państw Europy w tym względzie.

4. Skutki finansowe

Związanie się Trzecim Protokołem do Porozumienia ogólnego w sprawie przywilejów i immunitetów Rady Europy nie spowoduje bezpośrednich obciążeń finansowych dla Rzeczypospolitej Polskiej. Pośrednie skutki finansowe mogą pojawić się w przypadku zastosowania preferencji podatkowych w podatkach pośrednich w związku z zakupami towarów lub usług przez Bank do celów służbowych.

5. Skutki społeczne

Związanie się postanowieniami Protokołu przez Rzeczpospolitą Polską i realizacja ich ustaleń powinny – przez ułatwienie działalności Banku – sprzyjać wzmocnianiu spójności społecznej, m.in. przez udzielanie pomocy uchodźcom, migrantom, osobom wysiedlonym, wspieraniu mieszkalnictwa dla osób z niskim dochodem, tworzeniu

i utrzymywaniu trwałych miejsc pracy, poprawie warunków życia w obszarach miejskich i wiejskich etc. Ponadto dzięki funkcjonowaniu Banku Rozwoju Rady Europy możliwe jest finansowanie, na preferencyjnych warunkach, realizacji celów społecznych w ramach obszaru zarządzania środowiskiem, w szczególności ochrony środowiska czy też ochrony i rehabilitacji dziedzictwa historycznego i kulturowego.

Ratyfikowanie Protokołu pozwoli potwierdzić, iż zarówno Bank Rozwoju Rady Europy, jak i uprawnieni funkcjonariusze korzystają z szeregu przywilejów i immunitetów w celu zapewnienia skutecznego wykonywania funkcji. Funkcjonariusze korzystają z immunitetu jurysdykcyjnego, zwolnień z podatków oraz opłat celnych, zakazów oraz ograniczeń wwozu i wywozu. Nie podlegają również ograniczeniom imigracyjnym i przepisom dotyczącym rejestracji cudzoziemców.

IV. Tryb związania się Protokołem przez Rzeczpospolitą Polską

Protokół określa sytuację prawną majątku, aktywów i działalności Banku Rozwoju Rady Europy oraz statusu prawnego organów Banku i jego funkcjonariuszy. Powyższe kwestie regulowane są w Rzeczypospolitej Polskiej aktami rangi ustawowej, bowiem dotyczą materii, wobec której Konstytucja wymaga ustawy (immunitet jurysdykcyjny, zwolnienia podatkowe). Protokół podlega więc ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, zgodnie z art. 89 ust. 1 pkt 3 i 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Jednakże w związku z tym, iż Rzeczpospolita Polska ratyfikuje już obowiązujący Protokół, stanie się jego stroną w drodze przystąpienia, do której to procedury stosuje się odpowiednio postanowienia dotyczące ratyfikacji wynikające z ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. poz. 443, z późn. zm.).

Wykaz Państw-Stron Trzeciego Protokołu do Porozumienia ogólnego w sprawie przywilejów i immunitetów Rady Europy, sporządzonego w Strasburgu dnia 6 marca 1959 r.

Lp.	Państwo Strona Trzeciego Protokołu	Data podpisania	Data ratyfikacji / przystąpienia (a)/
1.	Belgia	06/03/1959	26/10/1962
2.	Bośnia i Hercegowina		17/11/2005 (a)
3.	Bułgaria		31/10/2008 (a)
4.	Chorwacja		11/10/1997 (a)
5.	Cypr		30/11/1967 (a)
6.	Czechy		09/02/2001 (a)
7.	Dania		05/10/1989 (a)
8.	Estonia		17/12/1998 (a)
9.	Finlandia		04/08/2016 (a)
10.	Francja	17/03/1959	10/03/1978
11.	Gruzja		25/03/2008 (a)
12.	Irlandia		18/04/2017 (a)
13.	Niemcy	18/03/1959	08/08/1963
14.	Grecja	18/03/1959	29/05/1961
15.	Węgry		02/09/2004 (a)
16.	Islandia	20/04/1959	16/02/1971
17.	Włochy	06/03/1959	15/03/1963
18.	Łotwa		14/12/2000 (a)
19.	Liechtenstein		11/12/1979 (a)
20.	Litwa		19/10/2000 (a)
21.	Luksemburg	17/03/1959	13/09/1960
22.	Malta		07/06/1977 (a)
23.	Mołdawia		02/09/2016 (a)
24.	Niderlandy		08/08/1978 (a)
25.	Rumunia		14/02/2017 (a)
26.	Słowacja		21/10/2016 (a)
27.	Słowenia		18/03/1997 (a)
28.	Hiszpania		16/12/1996 (a)
29.	Szwecja		18/09/1992 (a)
30.	Szwajcaria		13/12/1973 (a)
31.	Turcja	31/03/1959	16/01/1975

Trzeci Protokół do Porozumienia ogólnego w sprawie przywilejów i immunitetów Rady Europy

Strasburg, 6.03.1959

Rządy Sygnatariusze niniejszego Protokołu, będące członkami Rady Europy, Sygnatariuszami Porozumienia ogólnego w sprawie przywilejów i immunitetów Rady Europy lub Stronami tego Porozumienia i będące jednocześnie członkami Funduszu Przesiedleńczego Rady Europy dla Uchodźców oraz Przeludnienia, mając na względzie artykuł 1 i 9.g Statutu wyżej wymienionego Funduszu; mając na względzie artykuł 40 Statutu Rady Europy; pragnąc określić sytuację prawną majątku aktywów i działalności Funduszu Przesiedleńczego oraz status prawny jego organów i funkcjonariuszy; uznając za konieczne ułatwienie realizacji celów statutowych Funduszu poprzez możliwie największą redukcję bezpośredniego i pośredniego opodatkowania działalności Funduszu, które w ostatecznym rozrachunku ponoszone jest przez beneficjentów pożyczek przyznawanych przez ten Fundusz; pragnąc uzupełnić w odniesieniu do Funduszu Przesiedleńczego postanowienia Porozumienia ogólnego w sprawie przywilejów i immunitetów Rady Europy, uzgodniły, co następuje:

Część I – Statut, osobowość, zdolność do czynności prawnych

Artykuł 1

Statut Funduszu Przesiedleńczego Rady Europy, przyjęty przez Komitet Ministrów w Uchwale (56) 9 lub zmieniony przez ten Komitet lub przez Organ Zarządzający działający w granicach określonych w artykule 9.h wyżej wspomnianego Statutu, stanowi integralną część niniejszego Protokołu.

Fundusz Przesiedleńczy Rady Europy posiada osobowość prawną, a w szczególności zdolność do:

- i) zawierania umów;
- ii) nabywania i zbywania majątku nieruchomego i ruchomego;
- iii) występowania przed sądami;
- iv) przeprowadzania wszelkich transakcji związanych z realizacją celów statutowych.

Działalność, czynności oraz umowy Funduszu Przesiedleńczego Rady Europy reguluje niniejszy Protokół, Statut Funduszu oraz przepisy wydane na podstawie tego Statutu. W szczególnych przypadkach zastosowanie może mieć ponadto prawo krajowe, pod warunkiem że Fundusz wyraźnie wyda na to zgodę, oraz że prawo takie nie będzie naruszało postanowień niniejszego Protokołu ani wspomnianego Statutu.

Część II – Sądy, majątek, aktywa, działalność

Artykuł 2

Pozew przeciwko Funduszowi może być rozpatrywany przez każdy właściwy sąd państwa członkowskiego Funduszu lub państwa, na terytorium którego Fundusz udzielił pożyczki albo ją zagwarantował.

Jednakże:

- i) przed sądami tymi nie mogą być wytaczane żadne powództwa przeciwko Funduszowi przez państwo członkowskie, osoby działające w imieniu państwa członkowskiego lub osoby, na rzecz których państwo członkowskie dokonało cesji przysługujących mu praw, ani przez Fundusz przeciwko państwu członkowskiemu lub wyżej wymienionym osobom;
- ii) spory wynikające z umowy pożyczki lub umowy gwarancyjnej zawartej przez Fundusz z państwem członkowskim lub innym pożyczkobiorcą zaakceptowanym przez to państwo członkowskie

rozstrzyga się w drodze arbitrażu zgodnie z procedurą określoną w tej umowie. Spory wynikające z umów pożyczki lub umów gwarancyjnych podpisanych przez Fundusz rozstrzyga się w procedurze arbitrażowej określonej w Regulaminie Udzielania Pożyczek, sporządzonym na podstawie artykułu 10 akapit 1.d Statutu Funduszu.

Artykuł 3

Do momentu doręczenia wydanego przeciw Funduszowi wykonanego orzeczenia, które nie może zostać zakwestionowane za pomocą zwyczajnych środków zaskarżenia, mienie i wierzytelności Funduszu, bez względu na to, gdzie i w czym posiadaniu się znajdują, nie podlegają żadnym formom odebrania, zajęcia i egzekucji.

Wykonanie w drodze egzekucji na terytorium państw członkowskich Funduszu orzeczenia będącego wynikiem postępowania arbitrażowego zgodnie z artykułem 2 akapit 3 następuje zgodnie z procedurą przewidzianą w prawie każdego z tych państw członkowskich i po nadaniu w państwie, na którego terytorium orzeczenie ma zostać wykonane w drodze egzekucji, klauzuli wykonalności; nadanie takiej klauzuli nie wymaga innej kontroli poza weryfikacją autentyczności orzeczenia, jego zgodności z zasadami dotyczącymi właściwości i procedurą określoną w Regulaminie Udzielania Pożyczek Funduszu oraz braku sprzeczności z ostatecznym orzeczeniem wydanym w wyżej wymienionym państwie. W momencie złożenia dokumentów ratyfikacyjnych każdy Sygnatariusz zobowiązany jest do przekazania innym Sygnatariuszom, za pośrednictwem Sekretarza Generalnego Rady Europy, informacji o organie, który na mocy prawa Sygnatariusza posiada właściwość dla dopełnienia tych formalności.

Artykuł 4

Mienie i wierzytelności Funduszu, bez względu na to, gdzie i w czym posiadaniu się znajdują, nie podlegają przeszukaniu, zajęciu, konfiskacie, wywłaszczeniu lub jakiegokolwiek innej formie zajęcia na skutek działań egzekucyjnych lub ustawodawczych.

Budynki i lokale używane do działalności Funduszu oraz jego archiwa są nietykalne.

Artykuł 5

W zakresie niezbędnym do osiągnięcia celów statutowych Fundusz może:

- a) posiadać każdą walutę oraz prowadzić rachunki w każdej walucie;
- b) swobodnie przekazywać swoje środki pieniężne za pośrednictwem usług bankowych z jednego kraju do drugiego lub w granicach jednego kraju oraz wymieniać każdą posiadaną przez siebie walutę na inną.

Korzystając z praw przyznanych zgodnie z niniejszym artykułem, Fundusz weźmie pod uwagę każde stanowisko przekazane przez rząd któregośkolwiek państwa członkowskiego.

Artykuł 6

Majątek i aktywa Funduszu nie podlegają żadnym ograniczeniom, przepisom, kontrolom ani moratorium.

Artykuł 7

Fundusz Przesiedleńczy, jego aktywa, dochody i inny majątek są zwolnione z wszelkich podatków bezpośrednich.

Fundusz Przesiedleńczy jest zwolniony z wszelkich podatków na terytorium państw członkowskich Funduszu w odniesieniu do transakcji i operacji związanych z pożyczkami zaciągniętymi przez Fundusz w celu wykorzystania przychodów z nich osiągniętych zgodnie z misją Funduszu, to jest na potrzeby uchodźców oraz do rozwiązania problemu przeludnienia, lub związanych z pożyczkami udzielonymi lub gwarantowanymi przez Fundusz zgodnie z przepisami jego Statutu.

Fundusz nie jest zwolniony z podatków, opłat czy należności, które stanowią jedynie opłatę za korzystanie z usług użyteczności publicznej.

W miarę możliwości rządy państw członkowskich zobowiązane są do podejmowania odpowiednich działań w celu:

- a) zwolnienia z podatków od dochodu uzyskanego z odsetek od wyemitowanych obligacji lub pożyczek zaciągniętych przez Fundusz;
- b) umorzenia lub zwrotu podatku akcyzowego i podatków stanowiących część ceny majątku ruchomego i nieruchomego lub opłaty za świadczone usługi w przypadku dokonania przez Fundusz do celów

służbowych znaczących zakupów lub zamówienia usług, których całkowity koszt zawiera tego rodzaju podatek akcyzowy i inne podatki.

Papiery wartościowe oraz obligacje wyemitowane lub gwarantowane przez Fundusz (lub związane z nimi dywidendy i odsetki), bez względu na to, w czym posiadaniu się znajdują, nie podlegają opodatkowaniu:

- a) które ma charakter dyskryminacyjny wobec takich papierów wartościowych lub obligacji wyłącznie ze względu na fakt, że zostały wyemitowane lub są gwarantowane przez Fundusz; lub
- b) jeśli wyłączną podstawą prawną takiego opodatkowania jest miejsce lub waluta, w której papiery wartościowe lub obligacje zostały wyemitowane, są gwarantowane, płatne lub opłacane, lub lokalizacja siedziby, biura lub miejsca działalności Funduszu.

Artykuł 8

Fundusz jest zwolniony z wszelkich opłat celnych, zakazów i ograniczeń wwozu i wywozu w odniesieniu do przedmiotów przeznaczonych do jego użytku służbowego, chyba że te zakazy lub ograniczenia zostały nałożone ze względu na porządek publiczny, bezpieczeństwo lub ochronę zdrowia. Przedmioty wwieszone na podstawie zwolnienia z opłat nie podlegają żadnej formie zbycia w kraju, do którego zostały wwieszone, chyba że na warunkach zatwierdzonych przez rząd tego kraju.

Część III – Organy

Artykuł 9

W zakresie porozumiewania się w sprawach urzędowych organy, o których mowa w artykule 8 Statutu Funduszu, korzystają na terytorium każdego państwa członkowskiego z traktowania co najmniej tak korzystnego, jak przyznane przez to państwo członkowskie misjom dyplomatycznym każdego innego rządu. Korespondencja urzędowa i inne komunikaty urzędowe organów Funduszu nie podlegają cenzurze.

Artykuł 10

Członkowie Organu Zarządzającego, Rady Administracyjnej oraz Komitetu Audytu korzystają z immunitetu jurysdykcyjnego w odniesieniu do wypowiedzi ustnych lub pisemnych oraz wszelkich czynności dokonanych przez nich w charakterze urzędowym i w granicach ich właściwości. Immunitet ten przysługuje im także po zakończeniu pełnienia ich funkcji. Korzystają oni także z takich samych immunitetów w odniesieniu do ograniczeń imigracyjnych i wymogów rejestracji cudzoziemców, a także korzystają z takich samych ułatwień przy wymianie walut i przejazdach, jakie państwa członkowskie przyznały przedstawicielom podobnej rangi innych rządów Funduszu. Kwoty wypłacane im z tytułu niezbędnych wydatków poniesionych w trakcie pełnienia obowiązków są zwolnione z podatków.

Artykuł 11

Przywileje i immunitety przyznawane są osobom wymienionym w artykule 10 nie dla ich osobistej korzyści, lecz w celu zapewnienia im niezależności podczas wykonywania ich funkcji. Państwo członkowskie ma zatem nie tylko prawo, ale i obowiązek uchylić immunitet swojemu przedstawicielowi w każdym przypadku, gdy jego zdaniem immunitet ten mógłby utrudniać funkcjonowanie wymiaru sprawiedliwości oraz w przypadku, gdy jego uchylenie nie powoduje uszczerbku dla celu, w którym został przyznany.

Artykuł 12

Postanowienia artykułów 10 i 11 nie mogą być wykorzystywane przez przedstawiciela przeciwko władzom państwa, które reprezentuje bądź reprezentował.

Artykuły 10, 11 i 12.a stosuje się w równym stopniu do zastępców przedstawicieli, doradców, ekspertów technicznych i sekretarzy delegacji.

Część IV – Funkcjonariusze

Artykuł 13

Gubernatorowi i funkcjonariuszom Funduszu przysługują przywileje i immunitety określone w artykule 18 Porozumienia ogólnego w sprawie przywilejów i immunitetów Rady Europy.

Gubernator określi kategorie funkcjonariuszy, do których stosuje się postanowienia wyżej wymienionego artykułu.

W odniesieniu do gubernatora i funkcjonariuszy, o których mowa w poprzednim ustępie, powiadomień, o których mowa w artykule 17 Porozumienia ogólnego w sprawie przywilejów i immunitetów Rady Europy, dokonuje Sekretarz Generalny Rady Europy.

Sekretarz Generalny, po uzgodnieniu z gubernatorem, ma prawo i obowiązek uchylić immunitet każdemu funkcjonariuszowi, w przypadku gdy uzna, że immunitet ten mógłby utrudniać funkcjonowanie wymiaru sprawiedliwości oraz gdy może być on uchylony bez uszczerbku dla prawidłowego funkcjonowania Funduszu. W przypadku gubernatora prawo do uchylenia immunitetu przysługuje Organowi Zarządzającemu.

Część V – Stosowanie Statutu

Artykuł 14

Rządy państw członkowskich Funduszu zobowiązują się uzyskać upoważnienie konstytucyjne niezbędne do wypełniania statutowych zobowiązań zaciągniętych przez owe państwa w stosunku do Funduszu Przesiedleńczego. Zobowiązują się także uzyskać takie upoważnienie w terminie umożliwiającym im realizację wszelkich przedsięwzięć, których podjęli się w charakterze pożyczkodawcy lub gwaranta zgodnie z artykułem 6 ustęp 3 Statutu Funduszu Przesiedleńczego.

Artykuł 15

Fundusz może zawrzeć z każdym państwem członkowskim porozumienie szczególne dotyczące szczegółowego stosowania postanowień niniejszego Protokołu, które będzie uzupełniać te postanowienia lub wprowadzać odstępstwa od postanowień zawartych w artykule 13. Fundusz może również zawrzeć porozumienie z każdym państwem niebędącym członkiem Funduszu modyfikujące stosowanie postanowień niniejszego Protokołu w zakresie dotyczącym danego państwa.

Część VI – Postanowienia końcowe

Artykuł 16

Niniejszy Protokół podlega ratyfikacji, zaś dokumenty ratyfikacyjne zostaną złożone Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy. Protokół wejdzie w życie w dniu złożenia dokumentów ratyfikacyjnych przez trzech sygnatariuszy reprezentujących co najmniej jedną trzecią aktywów Funduszu. W przypadku innych państw członkowskich Funduszu Protokół wejdzie w życie odpowiednio w dniu złożenia ich dokumentów ratyfikacyjnych.

Jednakże do czasu wejścia w życie niniejszego Protokołu zgodnie z postanowieniami poprzedniego ustępu sygnatariusze, w celu uniknięcia opóźnienia w sprawnym działaniu Funduszu, wyrażają zgodę na tymczasowe stosowanie Protokołu od dnia 1 września 1958 roku lub najpóźniej od dnia jego podpisania, w zakresie zgodnym z ich własnymi wymogami konstytucyjnymi.

Artykuł 17

Każde państwo stające się członkiem Funduszu Przesiedleńczego po podpisaniu niniejszego Protokołu może do niego przystąpić poprzez złożenie dokumentu przystąpienia Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy. Przystąpienie takie nabiera mocy w dniu złożenia dokumentu przystąpienia, jeśli miało ono miejsce po wejściu w życie Protokołu lub w dniu wejścia w życie Protokołu, jeśli przystąpienie następuje przed tą datą.

Każdy rząd, który złożył dokument przystąpienia przed wejściem w życie Protokołu, powinien niezwłocznie rozpocząć jego tymczasowe stosowanie w zakresie zgodnym z własnymi wymogami konstytucyjnymi.

Na dowód czego niżej podpisani pełnomocnicy podpisali niniejszy Protokół.

Sporządzono w Strasburgu dnia 6 marca 1959 roku, w językach angielskim i francuskim, przy czym oba teksty są jednakowo autentyczne i zostaną złożone w jednym egzemplarzu w archiwach Rady Europy. Sekretarz Generalny Rady Europy przekaze uwierzytelnione kopie każdemu z sygnatariuszy lub każdemu państwu przystępującemu.

**Trzeci Protokół do Porozumienia ogólnego w sprawie przywilejów i immunitetów Rady
Europy, sporządzony w Strasburgu dnia 6 marca 1959 r.**

**Deklaracje złożone przez Państwa-Strony Protokołu przy podpisaniu, ratyfikacji,
przyjęciu, zatwierdzeniu lub przystąpieniu do Protokołu**

Czechy

Deklaracja złożona w Nocie Werbalnej do Protokołu przez rząd Republiki Czeskiej, przekazana w dokumencie przystąpienia do Protokołu w dniu 9 lutego 2001 r.

Republika Czeska, uwzględniając postanowienia art. 3 Protokołu, dotyczącego organu odpowiedzialnego za egzekucję, składa następującą deklarację:

Ustawodawstwo Republiki Czeskiej umożliwia uznawanie i wykonywanie prawomocnych i wykonalnych zagranicznych orzeczeń arbitrażowych w Republice Czeskiej. Obowiązujące przepisy dotyczące tej materii są zawarte w rozdziałach 38 oraz 39 ustawy nr 216/1994, która reguluje kwestie postępowania arbitrażowego i wykonywania orzeczeń arbitrażowych.

Wykonanie zagranicznych orzeczeń arbitrażowych w Republice Czeskiej jest uzależnione od decyzji właściwego sądu okręgowego; procedura prawna w tym względzie jest taka sama jak w przypadku wykonania krajowych orzeczeń sądowych. Jednakże, właściwy sąd okręgowy decydując się na wykonanie zagranicznych orzeczeń arbitrażowych, musi wskazać przyczynę wykonania wyroku w treści decyzji. Sąd okręgowy nie wydaje ponadto żadnej odrębnej decyzji w sprawie uznania zagranicznego orzeczenia arbitrażowego i zarządza bezpośrednio wykonanie zagranicznych orzeczeń arbitrażowych.

Estonia

Zastrzeżenie zawarte w akcie przystąpienia do Protokołu, złożonym w dniu 17 grudnia 1998 r.

Republika Estonii składa zastrzeżenie do art. 7 akapitu 4 lit. a Protokołu, zgodnie z którym zastrzega sobie prawo do nie gwarantowania zwolnienia z podatków od dochodu uzyskanego z odsetek od wyemitowanych obligacji lub pożyczek zaciągniętych przez Fundusz.

Deklaracja zawarta w akcie przystąpienia do Protokołu, złożonym w dniu 17 grudnia 1998 r.

Republika Estonii wyznacza Sąd Miejski w Tallinie jako organ właściwy w sprawach uregulowanych w art. 3 Protokołu.

Finlandia

Zastrzeżenie zawarte w akcie przystąpienia do Protokołu, złożonym w dniu 4 sierpnia 2016 r.

Republika Finlandii składa zastrzeżenie, iż nie będzie związana postanowieniami art. 3 akapitu 2 Protokołu. Ustawodawstwo Republiki Finlandii dopuszcza uznawanie zagranicznych orzeczeń arbitrażowych. Orzeczenia zapadłe w postępowaniu arbitrażowym podlegają wykonaniu na podstawie rozdziału 54 oraz 55 ustawy o arbitrażu (nr 967/1992), której przepisy są oparte na podstawie postanowień konwencji nowojorskiej o uznawaniu i wykonywaniu zagranicznych orzeczeń arbitrażowych. Przepisy ustawy stosuje się odpowiednio do zagranicznych orzeczeń arbitrażowych, o których stanowi art. 3 akapit 2 Protokołu. Wniosek o wykonanie zagranicznego orzeczenia arbitrażowego należy złożyć do właściwego krajowego sądu okręgowego.

Niemcy

Zastrzeżenie złożone przy podpisaniu Protokołu, w dniu 18 marca 1959 r. i potwierdzone w momencie złożenia dokumenty ratyfikacyjnego dnia 8 sierpnia 1963 r.

W nawiązaniu do kwestii zwolnienia z podatku, Republika Federalna Niemiec nie będzie zdolna do udzielenia kredytu Funduszowi Przesiedleńczemu na warunkach korzystniejszych, niż te, na których podstawie przyznaje kredyt własnym lub międzynarodowym organizacjom.

Tym samym postanowienia art. 7 akapitu 4 Protokołu nie mogą pociągać za sobą żadnych zobowiązań, nakładanych na Rząd Republiki Federalnej Niemiec, w celu dokonania ustaleń, o których mowa w przedmiotowym artykule.

Włochy

Zastrzeżenie złożone przy podpisaniu Protokołu, w dniu 6 marca 1959 r. i potwierdzone w momencie złożenia dokumentu ratyfikacyjnego dnia 15 marca 1963 r.

W nawiązaniu do treści art. 3 Protokołu, Republika Włoska zastrzega sobie prawo, uwzględniając ogólne zasady krajowego porządku prawnego, aby nie miały zastosowania przepisy przewidujące możliwość wykonywania zagranicznych orzeczeń arbitrażowych, na mocy art. 2 akapitu 3 Protokołu, w przypadku gdy są one sprzeczne z narodowym „porządkiem publicznym”.

Liechtenstein

(Tłumaczenie z języka francuskiego). Zastrzeżenie zawarte w akcie przystąpienia do Protokołu, złożonym w dniu 11 grudnia 1979 r.

W nawiązaniu do kwestii zwolnienia z podatku, o którym stanowi art. 7 akapit 2 Protokołu, Księstwo Liechtensteinu nie będzie zdolne zapewnić pożyczkom zaciągniętym przez Fundusz Przesiedleńczy warunków korzystniejszych, niż te które przewiduje prawo Liechtensteinu. Artykuł 7 akapit 2 Protokołu nie może zatem obejmować żadnego zobowiązania Księstwa Liechtensteinu do podjęcia działań przewidzianych w tym akapicie.

(Tłumaczenie z języka francuskiego). Zastrzeżenie zawarte w akcie przystąpienia do Protokołu, złożonym w dniu 11 grudnia 1979 r.

W nawiązaniu do kwestii umorzenia lub zwrotu podatków pośrednich, które stanowią część ceny majątku ruchomego i nieruchomego lub opłaty za świadczone usługi, Księstwo Liechtensteinu nie jest w stanie udzielić na rzecz Funduszu, w odniesieniu do nabycia przez Fundusz towarów lub usług w Liechtensteinie i przeznaczonych do użytku na jego terytorium, na warunkach korzystniejszych niż te, które przewiduje prawo Liechtensteinu. Artykuł 7 akapit 4 lit. b Protokołu nie może zatem obejmować każdorazowego zobowiązania Księstwa Liechtensteinu do podjęcia działań przewidzianych powyższą klauzulą w odniesieniu do towarów i usług nabytych przez Fundusz Przesiedleńczy i używanych na terytorium Liechtensteinu.

(Tłumaczenie z języka francuskiego). Deklaracja zawarta w dokumencie przystąpienia do Protokołu, złożonym w dniu 11 grudnia 1979 r.

W dniu 29 marca 1923 r. Księstwo Liechtensteinu zawarło z Konfederacją Szwajcarską traktat o unii celnej. Na mocy tego traktatu, Księstwo Liechtensteinu wraz z Konfederacją Szwajcarską tworzą wspólny obszar celny, w ramach którego szwajcarskie przepisy dotyczące importu, eksportu, ceł, podatków od importu, opłat skarbowych, podatków dochodowych obowiązują również na terenie Księstwa Liechtensteinu.

Litwa

Zastrzeżenie zawarte w akcie przystąpienia do Protokołu, złożonym w dniu 19 października 2000 r.

Zgodnie z art. 7 akapitem 4 lit. b Protokołu, Republika Litewska zastrzega sobie prawo do nie zwalniania Banku Rozwoju z podatku akcyzowego od nabytych towarów lub usług, lub do nie zwracania takich podatków akcyzowych.

Mołdawia

Zastrzeżenie zawarte w nocie werbalnej Ministerstwa Spraw Zagranicznych Republiki Mołdowy, z dnia 28 czerwca 2016 r., złożonej w dokumencie przystąpienia do Protokołu w dniu 2 września 2016 r.

W odniesieniu do art. 7 akapitu 4 lit. a Protokołu, Republika Mołdowy zastrzega sobie prawo do nie gwarantowania zwolnień z podatków od dochodów uzyskanych z odsetek od wyemitowanych obligacji lub pożyczek zaciągniętych przez Bank Rozwoju Rady Europy.

Deklaracja zawarta w nocie werbalnej Ministerstwa Spraw Zagranicznych Republiki Mołdowy, z dnia 28 czerwca 2016 r., złożonej w dokumencie przystąpienia w dniu 2 września 2016 r.

Ministerstwo Sprawiedliwości Republiki Mołdowy jest właściwym organem wyznaczonym do realizacji celów zawartych w art. 3 Protokołu.

Niderlandy

Zastrzeżenie zawarte w liście Stałego Przedstawiciela Niderlandów z dnia 8 sierpnia 1978 r., przekazany Sekretarzowi Generalnemu w momencie złożenia dokumentu przystąpienia, w tym samym dniu.

W Królestwie Niderlandów, instytucja immunitetu jurysdykcyjnego nie ma zastosowania w przypadku przestępstw drogowych popełnionych przez osoby korzystające z takiego immunitetu lub w przypadku szkód wyrządzonych przez pojazd mechaniczny należący do takiej osoby lub w przypadku prowadzenia pojazdu przez nią.

Zastrzeżenie zawarte w liście Stałego Przedstawiciela Niderlandów z dnia 8 sierpnia 1978 r., przekazany Sekretarzowi Generalnemu w momencie złożenia dokumentu przystąpienia, w tym samym dniu.

Królestwo Niderlandów zastrzega sobie prawo do uwzględnienia wynagrodzeń i uposażeń objętych zwolnieniem przewidzianym w art. 13 Protokołu Trzeciego, w związku z artykułem 18 Porozumienia Ogólnego w sprawie Przywilejów i Immunitetów Rady Europy, podpisanego w Paryżu, dnia 2 września 1949 r., w celu obliczenia kwoty podatku należnego od dochodów z innych źródeł. Rozumie się, że zwolnienie określone w artykule 13 Protokołu Trzeciego w związku z artykułem 18 Porozumienia Ogólnego nie ma zastosowania do emerytur wypłacanych byłym pracownikom Funduszu.

Deklaracja zawarta w dokumencie przystąpienia do Protokołu, złożonym w dniu 8 sierpnia 1978 r.

Protokół będzie miał zastosowanie do terytorium Królestwa Niderlandów znajdującego się na terenie Europy.

Hiszpania

Zastrzeżenie zawarte w akcie przystąpienia do Protokołu, złożonym w dniu 16 grudnia 1996 r.

W odniesieniu art. 7 akapitu 4 lit. a Protokołu, Rząd Królestwa Hiszpanii czyni zastrzeżenie, zgodnie z którym ratyfikacja Protokołu nie zobowiązuje Hiszpanii do przyznania zwolnienia z podatków od dochodów uzyskanych z odsetek od wyemitowanych obligacji lub pożyczek zaciągniętych przez Fundusz.

Szwecja

Zastrzeżenie zawarte w akcie przystąpienia do Protokołu, złożonym w dniu 18 września 1992 r.

Szwecja czyni zastrzeżenie, zgodnie z którym nie będzie związana artykułem 3 akapitem 2 Protokołu, który przewiduje wykonanie orzeczeń wynikających z procedury arbitrażowej, o której mowa w art. 2 akapicie 3 Protokołu.

Szwajcaria

(Tłumaczenie z języka francuskiego). Zastrzeżenie zawarte w akcie przystąpienia do Protokołu, złożonym w dniu 13 grudnia 1973 r.

W odniesieniu do kwestii zwolnienia z podatków, Konfederacja Szwajcarska nie będzie zdolna zapewnić pożyczkom zaciągniętym przez Fundusz Przesiedleńczy warunków korzystniejszych niż te, które przewidziane są dla pożyczek zaciągniętych przez Konfederację Szwajcarską. Drugi akapit artykułu 7 nie może zatem obejmować każdego zobowiązania Konfederacji Szwajcarskiej do podjęcia środków w nim przewidzianych.

(Tłumaczenie z języka francuskiego). Zastrzeżenie zawarte w akcie przystąpienia do Protokołu, złożonym w dniu 13 grudnia 1973 r.

W nawiązaniu do kwestii umorzenia lub zwrotu podatków pośrednich, które stanowią część ceny majątku ruchomego i nieruchomego lub opłaty za świadczone usługi, Konfederacja Szwajcarii nie jest w stanie zapewnić pożyczkom zaciągniętym przez Fundusz Przesiedleńczy warunków korzystniejszych, niż te które przewidziane są dla pożyczek zaciągniętych przez Konfederację Szwajcarską. Artykuł 7 akapit 4 lit. b Protokołu nie może zatem obejmować żadnego zobowiązania Konfederacji Szwajcarskiej do podjęcia działań przewidzianych powyższym przepisem w odniesieniu do towarów i usług nabytych przez Fundusz Przesiedleńczy i używanych na terytorium Szwajcarii.

**Trzeci Protokół do Porozumienia ogólnego w sprawie przywilejów i immunitetów Rady
Europy, sporządzony w Strasburgu dnia 6 marca 1959 r.**

Oświadczenie złożone przez Rząd Rzeczypospolitej Polskiej przy ratyfikacji Protokołu

Oświadczenie dotyczące art. 3 akapit 2 Protokołu,

Rzeczpospolita Polska oświadcza, iż kompetencje w zakresie uznawania i stwierdzania wykonalności orzeczeń wydanych w postępowaniu arbitrażowym, o którym mowa w Protokole, posiada właściwy sąd apelacyjny.

**Trzeci Protokół do Porozumienia ogólnego w sprawie przywilejów i immunitetów Rady
Europy, sporządzony w Strasburgu dnia 6 marca 1959 r.**

Zastrzeżenia złożone przez Rząd Rzeczypospolitej Polskiej przy ratyfikacji Protokołu

Zastrzeżenie dotyczące art. 3 akapit 2 Protokołu,

Rzeczpospolita Polska zastrzega, iż nie będzie związana postanowieniami artykułu 3 akapit 2 Protokołu. Orzeczenia wydane w postępowaniu arbitrażowym, o którym mowa w Protokole, będą podlegały uznaniu i wykonaniu zgodnie z procedurą określoną w polskiej ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego.

Zastrzeżenie dotyczące art. 7 akapit 4 Protokołu,

Rzeczpospolita Polska składa zastrzeżenie do art. 7 ust. 4 lit. a Protokołu, zgodnie z którym zastrzega sobie prawo do nie gwarantowania zwolnienia z podatków od dochodu uzyskanego z odsetek od wyemitowanych obligacji lub pożyczek zaciągniętych przez Fundusz.

KPRM

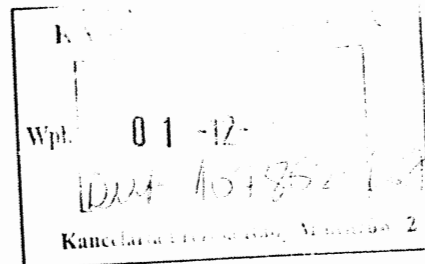
AAA338351

Warszawa, 29 listopada 2017 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.1111.2017 / 7/AM

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o ratyfikacji Trzeciego Protokołu do Porozumienia ogólnego w sprawie przywilejów i immunitetów Rady Europy, sporządzonego w Strasburgu dnia 6 marca 1959 r., wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Projekt ustawy o ratyfikacji jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

z up. Ministra Spraw Zagranicznych
Jacek Czaputowicz
Podsekretarz Stanu